

Înțelegerea protecției la impact

ANSI/ISEA 138 VS EN 388:2016+A1

Atunci când este vorba de selectarea protecției mâinii în mediile industriale, înțelegerea standardelor de certificare a mănușilor este esențială pentru garantarea siguranței lucrătorilor.

Două etaloane recunoscute la nivel internațional, EN 388:2016+A1 și ANSI/ISEA 138 oferă îndrumare privind rezistența la impact, dar ele au abordări considerabil diferite. Deși ambele urmăresc să minimizeze rănila la mâini, mai ales cele de pe dosul palmei, intensitatea și precizia metodelor lor de testare variază.

EN388:2016+A1

EN388:2016+A1:2018 este standardul european pentru pericole mecanice și evaluează rezistența la abraziune, tăieturi, uzură și perforări.

ABCDEF

El include, de asemenea, un test opțional de protecție la impact, test derivat din standardele mănușilor de motocicletă (EN 13594:2015). Acest test are în vedere un impact de 5 jouli cu zona acoperită. Nu există cerințe specifice de evaluare a zonei degetului mare sau a celorlalte degete.

O mănușă trece testul dacă forța medie transmisă rămâne sub 7 kN și niciunul dintre rezultatele individuale nu e mai mare de 9 kN. Rezultatele sunt „pass” („Test reușit”)/„fail” („Test eșuat”), litera „P” indicând testul reușit. Nu există clasificare a performanței.

ANSI/ISEA 138

Prin contrast, **ANSI/ISEA 138**, adoptat pe scară largă în America de Nord este un standard dedicat în întregime protecției la impact. El mandatează testarea încheieturii degetelor, a degetului mare și a celorlalte degete, identificând gama completă de zone de risc ridicat de pe întregul dos al palmei. La fel ca EN 388, standardul aplică impacturi de 5 jouli, dar oferă un sistem împărțit în trei niveluri de performanță:

identificând gama completă de zone de risc ridicat de pe întregul dos al palmei. La fel ca EN 388, standardul aplică impacturi de 5 jouli, dar oferă un sistem împărțit în trei niveluri de performanță:

Nivelul 1 (≤ 9 kN): adecvat domeniilor de utilizare cu pericol redus cum sunt lucrările de întreținere generală sau cele din depozite, acolo unde pot apărea lovituri ocazionale.

Nivelul 2 (≤ 6.5 kN): corespunzător mediilor cu pericole moderate cum sunt lucrările ușoare de fabricare, lucrările de infrastructură sau asamblarea vehiculelor.

Nivelul 3 (≤ 4 kN): Conceput pentru sectoarele cu pericole ridicate, inclusiv petrol și gaze, minerit, demolări și construcții grele, acolo unde sunt de așteptat impacturi cu energie ridicată.

www.atg-glovesolutions.com

Această abordare pe mai multe niveluri asigură o claritate mai mare și permite experților în siguranță să coreleze mănușile cu mai multă precizie sarcinilor și pericolelor specifice. Standardul asigură rezultate mai bune privind siguranța, mănușile care îl respectă fiind adecvate lucrărilor pentru care au fost proiectate și nu sunt inutile de greu de purtat și utilizat la lucrările respective.

Un avantaj cheie al sistemului ANSI/ISEA 138 îl reprezintă capacitatea de a adapta nivelul de protecție fără compromiterea confortului sau dexterității. Întrucât utilizatorii pot selecta mănușile în funcție de nivelul exact necesar de rezistență la impact, ei pot evita inconvenientele specificațiilor excesive, de exemplu flexibilitate redusă, oboseala mâinilor sau diminuarea sensibilității tactile.

Deși EN 388 rămâne un standard important, mai ales pentru protecția mecanică mai largă, ANSI/ISEA 138 excelează în a furniza informații mai țintite, transparente și practice privind pericolele aferente impacturilor. În cazul mediilor de lucru în care rănirea în zona dosului de palmă reprezintă o problemă majoră, mai ales la degetul mare și la celelalte degete, mănușile certificate ANSI/ISEA 138 asigură o încredere mai mare că protecția oferită corespunde scopului pentru care a fost aleasă.